

Az igazságügy-miniszter 24/2004. (VI. 30.) IM rendelete

a bírósági eljárásban megállapítható szabadalmi ügyvivői költségekről és a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díjról és költségterítésről

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 40. §-ának (3) bekezdésében és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 307. §-a (2) bekezdésének h) pontjában kapott felhatalmazás alapján - a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökével egyetértésben - a következőket rendelem el:

A bírósági eljárásban megállapítható költségek

1. §

A polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő szabadalmi ügyvivő munkadíjának és készkiadásának megállapítására a 2 - 5. §-t kell alkalmazni.

2. §

(1) A fél pernyertessége esetére kérheti, hogy részére a bíróság a szabadalmi ügyvivő munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet

a) a fél és képviselője között létrejött szabadalmi ügyvivői megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

b) a fél által képviselője részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

(2) A szabadalmi ügyvivő (1) bekezdés szerinti munkadíját és készkiadásainak a szabadalmi ügyvivő által megelőlegezett és számlával vagy egyéb bizonylattal igazolt részét a szabadalmi ügyvivő részére kell megtéríteni.

(3) Az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett szabadalmi ügyvivői tevékenységgel. A bíróság az eltérést indokolni köteles.

3. §

(1) Ha a fél és a szabadalmi ügyvivő között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2) - (6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

(2) Polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban a szabadalmi ügyvivő munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege

a) 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10 000 Ft;

b) 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3 %-a, de legalább 100 000 Ft;

c) 100 millió Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió Ft feletti összeg 1 %-a, de legalább 1 millió Ft.

(3) Ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint a szabadalmi ügyvivőnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5000 Ft, de legalább 10 000 Ft.

(4) Nemperes eljárásban, valamint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a munkadíj a peres eljárásban megállapítható munkadíj 70 %-a.

(5) A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban a szabadalmi ügyvivői munkadíj a (2) - (4) bekezdésben meghatározott összeg 50 %-a, azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben, illetve a felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni.

(6) A munkadíjnak a (2) - (5) bekezdés alapján megállapított összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett szabadalmi ügyvivői tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2) - (5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság az eltérést indokolni köteles.

4. §

(1) A fél kérheti, hogy a 2. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott készkiadásokat a bíróság a szabadalmi ügyvivő által benyújtott tételes kimutatás alapján állapítsa meg. A bíróság szükség esetén kötelezi a szabadalmi ügyvivőt a kimutatásban szereplő kiadások igazolására.

(2) Ha a szabadalmi ügyvivő a bíróság által kitűzött határidőn belül készkiadásait nem részletezi, vagy nem igazolja, a bíróság a 2. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott készkiadások megállapítását mellőzi.

5. §

(1) A szabadalmi ügyvivői díj 3. §-ban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani. Ha a szabadalmi ügyvivő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot.

(2) A szabadalmi ügyvivőnek a 3. § szerinti díj megállapítására vonatkozó indítványa megtételekor nyilatkoznia kell arról is a bíróságnak, hogy általános forgalmi adó fizetésre köteles-e.

A pártfogó szabadalmi ügyvivő részére megállapítható díj és költségtérítés

6. §

(1) A pártfogó szabadalmi ügyvivőt a bírósági eljárásban végzett tevékenységéért munkadíj és költségtérítés illeti meg.

(2) Költségtérítés címén a pártfogó szabadalmi ügyvivő készkiadásainak megtérítését indítványozhatja. A készkiadások magukban foglalják a postai, távbeszélő, utazási, parkolási, szállás-, leírási, másolási és egyéb költségeket is.

(3) A pártfogó szabadalmi ügyvivői munkadíj és költségtérítés e rendeletben meghatározott összege a szabadalmi ügyvivői tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani. Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot.

(4) A pártfogó szabadalmi ügyvivőnek - legkésőbb a díj megállapításáig - nyilatkoznia kell a bíróságnak, hogy általános forgalmi adó fizetésére köteles-e.

(5) A pártfogó szabadalmi ügyvivői munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj összege.

7. §

(1) A pártfogó szabadalmi ügyvivőt útiköltség és szállásköltség illeti meg, ha olyan eljárási cselekményen vesz részt, amelyet nem szabadalmi ügyvivői irodájának vagy társaságának vagy - egyéni szabadalmi ügyvivő esetében - irodahelyiségének székhelyén tartanak.

(2) Útiköltségként azon költség megtérítése igényelhető, amely a pártfogó szabadalmi ügyvivő szabadalmi ügyvivői irodájának vagy társaságának vagy - egyéni szabadalmi ügyvivő esetében - irodahelyiségének székhelyéről az eljárási cselekmény helyére történő utazással és a visszautazással kapcsolatban merült fel. A pártfogó szabadalmi ügyvivő a helyi viszonyoknak megfelelően - célszerűen és indokoltan - igénybe vehető menetrend szerinti tömegközlekedési eszköz viteldíjának megtérítését kérheti. Vasúti közlekedés esetén a 2. osztályú menetjegy, autóbusszal történő utazásnál az autóbusz viteldíja téríthető meg.

(3) Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő saját személygépkocsiján utazik az eljárási cselekmény helyére, a (2) bekezdésben meghatározott költség megtérítésére tarthat igényt.

(4) A pártfogó szabadalmi ügyvivőtől nem várható el, hogy az eljárási cselekmény helyére az éjszakai órákban (23 óra és 5 óra között) utazzék. Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő a közlekedési viszonyok miatt az eljárási cselekményt megelőző napon érkezett az eljárási cselekmény helyére, kérelmére az elszállásoláshoz indokoltan igénybe vehető szálloda (más szállás) igazolt díját meg kell téríteni. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő visszautazására az eljárási cselekmény napján már nincs lehetőség.

8. §

(1) A pártfogó szabadalmi ügyvivőnek az eljárásban felmerült készkiadásait a bíróság a pártfogó szabadalmi ügyvivő által benyújtott tételes kimutatás alapján állapítja meg.

(2) Ha a pártfogó szabadalmi ügyvivő a bíróság által megszabott határidőn belül készkiadásait nem részletezi és nem igazolja, a bíróság a készkiadásokat a rendelkezésére álló adatok alapján állapítja meg.

9. §

(1) A pártfogó szabadalmi ügyvivő részére az elsőfokú bírósági eljárásban a bíróság a következő szabadalmi ügyvivői munkadíjakat állapíthatja meg:

a) polgári peres ügyben legalább a kirendelt ügyvédi óradíjnak, de legfeljebb négyszeresének megfelelő összeget;

b) nemperes eljárásban legalább a kirendelt ügyvédi óradíj ötven százalékának, de legfeljebb két és félszeresének megfelelő összeget.

(2) A másodfokú bírósági eljárásban, a felülvizsgálati eljárásban és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban megállapított szabadalmi ügyvivői munkadíj az (1) bekezdésben meghatározott összeg ötven százalékáig terjedhet.

10. §

(1) A pernyertes fél pártfogó szabadalmi ügyvivőjének munkadíját és költségtérítését - ha a polgári eljárási jogszabály ezek viseléséről eltérően nem rendelkezik - az ellenérdekű fél viseli a 2 - 5. § megfelelő alkalmazásával. Pervesztés esetén, továbbá, ha a bíróság nem kötelezte az ellenérdekű felet legalább a 9. § (1), illetve (2) bekezdésében meghatározott összegű munkadíj megfizetésére, valamint abban az esetben, ha az eljárásban nincs ellenérdekű fél, a pártfogó szabadalmi ügyvivő munkadíját és költségtérítését az állam viseli.

(2) A személyes költségmentesség megvonása esetén a pártfogó szabadalmi ügyvivő munkadíját és indokolt költségeit az általa képviselt fél attól kezdődően viseli, amely időponttól az engedélyezés feltételeinek hiányát a bíróság megállapította.

(3) A pártfogó szabadalmi ügyvivőt megillető díjazást a bíróság az eljárást befejező határozata meghozatalakor állapítja meg. Ha a per szünetelés miatt szűnik meg, a pártfogó szabadalmi

ügyvivő munkadíját és költségtérítését csak a per megszűnésétől számított harminc napon belül előterjesztett kérelmére lehet megállapítani. A pártfogó szabadalmi ügyvivőt megillető és az államot terhelő díjazást megállapító jogerős határozatot a bíróság megküldi a bírósági gazdasági hivatalnak, amely a díjazás összegét kiutalja a pártfogó szabadalmi ügyvivő részére.

11. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult ügyekben kell alkalmazni.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a bírósági végrehajtási eljárásban közreműködő jogi képviselő díjazásáról szóló 12/1994. (IX. 8.) IM rendelet 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

"(1) A bírósági végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő jogi képviseletét ellátó ügyvédet, szabadalmi ügyvivőt és jogtanácsost (a továbbiakban együtt: ügyvéd) e rendelet szerint munkadíj, továbbá költségeinek megtérítése fejében költségátalány és a készkiadások fedezésére szolgáló összeg (a továbbiakban együtt: költségtérítés) illeti meg.

(2) Az ügyvéd munkadíját és költségtérítését a végrehajtást kérő előlegezi, és azt - végrehajtási költségként - az adós viseli.

(3) Az ügyvédi munkadíj és költségtérítés e rendeletben meghatározott összege az ügyvédi tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott összegeken mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani. Ha az ügyvéd az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt készkiadásnak csak a nettó összege növeli az adóalapot.

(4) Az ügyvédnek - legkésőbb a munkadíj megállapításáig - nyilatkoznia kell arról is, hogy általános forgalmi adó fizetésére köteles-e."

Dr. Bárándy Péter s.k.,

igazságügy-miniszter